

"Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- (musibet anında) sesini ağlayarak yükselten (feryat eden), saçını kazıtan ve yakasını yırtan kadından beri (uzak) idi."

Ebû Mûsâ Abdullah b. Kays -radiyallahu anh-'dan rivayet edildiğine göre o, şöyle demiştir: "Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-, (musibet anında) sesini ağlayarak yükselten (feryat eden), saçını kazıtan ve yakasını yırtan kadından beri (uzak) idi."

[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Aldığı da Allah'ındır verdiği de Allah'ındır. Bunda tam bir hikmet ve doğru bir tasarruf vardır. Kim, buna muhalefet eder ve mani olursa sanki maslahatın kendisi, adaletin esası ve kurtuluş olan Allah'ın kaza ve kaderine muhalefet etmiş olur. Bundan dolayı Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-, Allah'ın kaderine üzülen ve öfkelenen kimsenin, Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in övülen yolu ve talep edilen sünneti üzerine olmadığını haber vermiştir. Bu kimseler, şer kendilerine isabet ettiğinde kaygılanıp tedirgin olumuşlar ve doğru yoldan sapmışlardır. Çünkü onlar, bu dünya hayatına bağlanmışlar ve musibetlerine sabrederek Allah'ın sevabını ve cennetini talep etmemişlerdir. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-, imanlarının zayıf olması sebebi ile musibet karşısında sabretmeyip kalbi öfke ile dolan, bağırp çağırın, yas tutan, yazıklar olsun diyen veya yok olmak için dua eden kimselerin yaptığı gibi ya da saç baş yolan, üstünü başını paralayan, cahiliye adetlerini ihya eden kimselerin yaptığı gibi fiilî işleri yapmaktan ve söylemekten ve bunları yapanlardan beri (uzak) dir. Ancak onun dostları kendilerine bir musibet isabet ettiğinde Allah'ın kaderine teslim olup şöyle derler: "Biz şüphesiz (her şeyimizle) Allah'a aidiz ve şüphesiz O'na döneceğiz, derler. İşte Rableri katından rahmet ve merhamet onlardır. Doğru yola ulaştırılmış olanlar da işte bunlardır."

<https://sunnah.global/hadeeth/tr/show/4849>

